

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2003/568/RIA
af 22. juli 2003
om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ, ⁽¹⁾

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I takt med globaliseringen er der gennem de seneste år sket en stigning i den grænseoverskridende handel med varer og tjenesteydelser. På den baggrund er det ikke blot et nationalt problem, hvis der forekommer bestikkelse inden for den private sektor i en medlemsstat, men tillige et grænseoverskridende problem, der mest effektivt bekæmpes ved fælles EU-tiltag.
- (2) Den 27. september 1996 vedtog Rådet retsaksen om udarbejdelse af en protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾. Protokollen, der trådte i kraft den 17. oktober 2002, indeholder definitioner af og harmoniserede sanktioner for lovovertrædelser i form af bestikkelse.
- (3) Rådet vedtog den 26. maj 1997 en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁴⁾.
- (4) Den 22. december 1998 vedtog Rådet tillige fælles aktion 98/742/RIA om bestikkelse i den private sektor ⁽⁵⁾. I forbindelse med denne vedtagelse afgav Rådet en erklæring, hvoraf det fremgår, at Rådet er enig om, at den fælles aktion er det første skridt på EU-plan til bekæmpelse af sådan bestikkelse, og at der i lyset af resultaterne af den vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 8, stk. 2, i den fælles aktion, vil blive truffet yderligere foranstaltninger på et senere stadium. En rapport om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion i national ret foreligger endnu ikke.
- (5) Den 13. juni 2002 vedtog Rådet rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁶⁾, hvor

bestikkelse er medtaget på listen over lovovertrædelser, der henhører under den europæiske arrestordres anvendelsesområde, hvor der ikke kræves forudgående kontrol af dobbelt strafbarhed.

- (6) Det følger af artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, herunder korruption.
- (7) Det fremgår af punkt 48 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, at bestikkelse er et område af særlig relevans, når det gælder fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i medlemsstaterne og strafene herfor.
- (8) En OECD-konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner blev vedtaget på en forhandlingskonference den 21. november 1997, og også Europarådet har vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999. Til sidstnævnte konvention knytter sig en aftale om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO). Desuden er der indledt forhandlinger om en FN-konvention vedrørende bekæmpelse af korruption.
- (9) Medlemsstaterne tillægger bekæmpelse af bestikkelse i såvel den offentlige som den private sektor særlig betydning, idet de finder, at bestikkelse i såvel den offentlige som den private sektor udgør en trussel mod retssamfundet, ligesom det forvrider konkurrencen i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser og hindrer en sund økonomisk udvikling. I den forbindelse vil de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret EU-konventionen af 26. maj 1997 og Europarådets konvention af 27. januar 1999, overveje, hvordan de kan gøre dette snarest muligt.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 2.8.2002, s. 5.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

- (10) Målet for denne rammeafgørelse er navnlig at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at sanktionerne herfor er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning —

4. De erklæringer, der er omhandlet i stk. 3, skal meddeles Rådet på tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse og gælder i fem år fra den 22. juli 2005.

5. Rådet skal i god tid inden den 22. juli 2010 tage denne artikel op til revision med henblik på at overveje, om det skal være muligt at forny erklæringer afgivet i medfør af stk. 3.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til den i artikel 2 omhandlede adfærd er strafbart.

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse:

- forstås ved »juridisk person« enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer
- forstås »pligtforsømmelse« i overensstemmelse med national ret. I national ret bør begrebet pligtforsømmelse mindst omfatte enhver illoyal adfærd, der udgør et brud på en lovbestemt pligt, eller i givet fald et brud på faglige regler eller instrukser, der gælder inden for en persons forretningsområde, når vedkommende i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at maksimumsstraffen for den i artikel 2 omhandlede adfærd er på mindst et og højst tre års fængsel.

3. Hver medlemsstat træffer i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige regler og principper de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en fysisk person, der i forbindelse med en bestemt forretningsmæssig aktivitet er dømt for adfærd som omhandlet i artikel 2, hvor det er relevant, midlertidigt kan forbydes at udøve denne specifikke eller en sammenlignelig forretningsmæssig aktivitet i en tilsvarende stilling eller funktion, i det mindste hvis vedkommende har haft en ledende stilling i en virksomhed inden for det pågældende forretningsområde, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet gennem aktiv eller passiv bestikkelse.

Artikel 2

Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige adfærd er strafbar, når den udøves som led i forretningsmæssige aktiviteter:

- a) direkte eller gennem tredjemand at love, tilbyde eller yde en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, for at få denne person til at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling
- b) direkte eller gennem tredjemand at anmode om eller modtage eller tage imod et løfte om en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller for tredjemand, hvis man i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, for at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling.

2. Stk. 1 gælder for forretningsmæssige aktiviteter både i profitorienterede og ikke-profitorienterede virksomheder.

3. En medlemsstat kan erklære, at den vil begrænse anvendelsesområdet for stk. 1 til adfærd, der indebærer eller kan indebære konkurrenceforvridning i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, der for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, men også andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn, eller
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare adfærd, hvor:

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i landet, eller
- c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende bestemmelserne om straffemyndighed i stk. 1, litra b) og c), hvis lovovertrædelsen er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til national ret endnu ikke overgiver sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, hvis lovovertrædelsen er begået af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen herom og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller under hvilke særlige omstændigheder beslutningen gælder.

Artikel 8

Ophævelse

Fælles aktion 98/742/RIA ophæves.

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 22. juli 2005.

2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet ud fra disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden den 22. oktober 2005, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Territorial anvendelse

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Rådets vegne

G. ALEMANNO

Formand